

10. May. 1842

FACTS

Date:

10. May. 1842

Page number:

Dagbog A, side 23

TRANSCRIPTION

10 May

Imorges kom Moder¹ og Louise² fra Kallundborg, og nu [overstreget: er] har vi atter et Hjem, som kan samle os, hyggeligt og venligt, som hun den elskelige Kone der boer. Mange tunge Dage har hun havt, men hendes Sind er blødt og kjærligt alligevel, o, maatte hun leve længe med os. Det er rart, at hun boer i Kasket, hvortil knytter sig saamange Barndomsminder.

¹ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

² Lundbyes kusine, Louise Lundbye (1818-1845).

jeg aldrig ser for meget; da jeg aldrig med Hensigt har ventet meget af jend. 23.
Diske Hensigt, og derfor ikke tør tro, at jeg nogen sinde vil kunne indrette
et Hjem, som jeg ønsker, saa vil jeg gaae den anden Vej, og være med det
nødvendige, og glæde mig ved den Frihed man nyder, naar man ser et
Fæstet, og jeg vil søge min Glæde og min Lykke i Taalmodighed i det
Skæb, og jeg tør dog kæmpe med i Tilfredshed med Mange, der lever i Omsorg.

9 Maj

Grønlænderne ere de Efterretninger, vi i disse Dage modtage om den store Plu-
brand i Blankenborg. — Ved reise Thorvald Læssøe til Tydskland. — Den unge kommandant
maaskee min elskelige Moder hertil Bogen for at se, ogsaa vil hjælpe meget paa mig.

10 Maj

Den unge kommandant Moder og Louise frae Kallundborg, og vi se her i et Hjem
som den gamle og hyggeligt og venligt, som min den elskelige Moder der boer.
Mange tinge Dage har vi haft, men hendes Sind er blødt og kjærligt allige-
vel, og maatte hun længe leve med os. Det er rent, at hun boer i Kæstel-
let, hvor til kommer sig, saamange Barndomsveninder.

11 Maj

Moderen Ankomst hertil vil vist give, at jeg nu ejendommeligt kommer ind
i Selskab med tilforn. Det er maaskee for mig at lægge Mærke til
hvoreledes jeg i saa Henseende har haft det i de 5 Vintre, jeg har tilbragt
her i Bogen paa egen Haand, siden mine Fædres flyttede til Frederiks-
værket. Den første Vinter boede jeg hos Carl i Kæstellet, og kom aldrig
ud til andre end Leiligheds og Kjøbs; den næste Vinter lidt
mere, da jeg boede i Nys boder og gaalede er det gaaet fremad indtil
jeg efterhaanden kom i mange Familier og indvolden i lange Perio-
der næsten hver Aften var inde. Men i Forstningen, naar jeg blev
helt i Selskab syntes jeg, at jeg skyldte Vert og Vertinde at gaae hen
til dem med et minuttent Ansigt, som til en Fest, som jo Selskabet
skulde være, men altid fik jeg en spændt Haand over bløddet for at
afkøle min ungdommelige Varme, barnagtige Glæde, og det hjalp
da ogsaa saa vel, at jeg lærte Selskabet var mere til at kjende sig
ved end til at være sig i. Men efterhaanden har jeg lært: at man
for gaae ganske ligegyldig derhen uden mindste Forberedelse til det Ple-
de eller til den Enkelt, og vi har jeg tit mødt mig, fordi jeg ikke